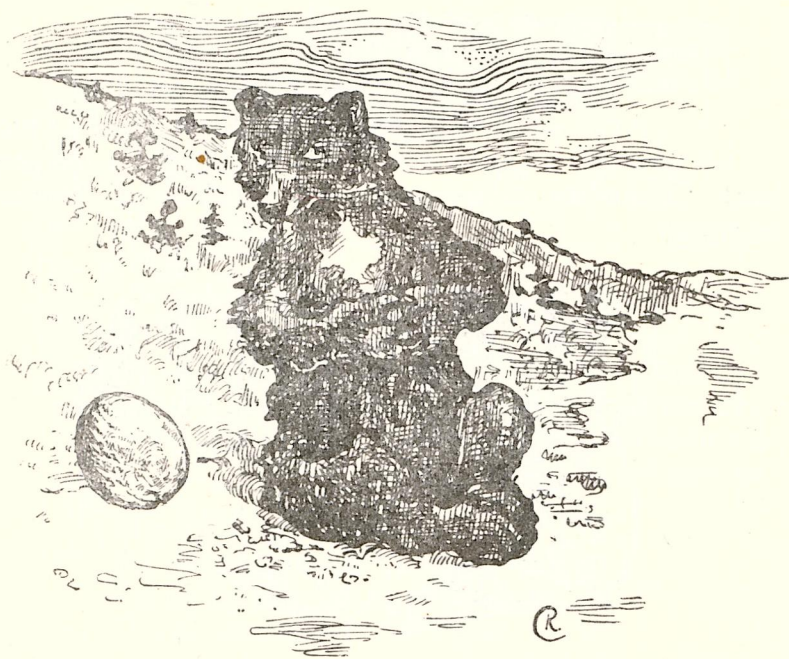

Азъ отъ дѣда избѣгахъ,
 Азъ отъ баба избѣгахъ,
 Азъ отъ зая избѣгахъ,
 Азъ отъ вълча избѣгахъ, —
 И тебъ, мецо, надхитрихъ!

И пакъ се търколила, а меца изгледала само гърба ѝ. Търкаляла се питката, търкаляла, а насрѣща ѝ кума лиса и дума:

„Жива да си, здрава да си, колко си хубавичка!“

А питката запѣла:

Отъ хамбаръ съмъ смитана,
 Отъ ношвитѣ стѣргана,
 Съсъ сиренце мѣсена,
 Съсъ масълце мазана,
 На прозорче изстивахъ;
 Азъ отъ дѣда избѣгахъ,
 Азъ отъ баба избѣгахъ,
 Азъ отъ зая избѣгахъ,